

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 380

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 3 mai 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina	
LEGI ȘI DECRETE		ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR		
96.	— Lege privind Statutul deputaților și al senatorilor	1–10		
430.	— Decret pentru promulgarea Legii privind Statutul deputaților și al senatorilor	11		
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
493.	— Hotărâre privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de zgomot	11–15		
		114.325.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „Corsig Broker de Asigurare” — S.R.L.	15–16
		114.326.	— Decizie privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „Traditional Broker de Asigurare” — S.R.L.	16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind Statutul deputaților și al senatorilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I

Principii generale

ARTICOLUL 1

Mandatul reprezentativ

(1) Deputații și senatorii sunt reprezentanți aleși ai poporului român, prin care acesta își exercită suveranitatea, în condițiile prevăzute de Constituție și de legile țării.

(2) În exercitarea mandatului deputații și senatorii sunt în serviciul poporului.

(3) Orice mandat imperativ este nul.

CAPITOLUL II

Validarea și regimul mandatului

ARTICOLUL 2

Procedura validării

(1) Deputații și senatorii intră în exercițiul mandatului la data întrunirii legale a Camerei din care fac parte, sub condiția validării alegerii și a depunerii jurământului.

(2) Validarea mandatului de deputat sau de senator se face în conformitate cu prevederile regulamentului fiecărei Camere.

ARTICOLUL 3

Jurământul

(1) După constituirea legală a Camerei Deputaților și a Senatului, fiecare deputat și fiecare senator depune în fața plenului Camerei din care face parte, întrunită în ședință solemnă, jurământul de credință față de țară și popor:

„Jur credință patriei mele România;

Jur să respect Constituția și legile țării;

Jur să apăr democrația, drepturile și libertățile fundamentale ale cetățenilor, suveranitatea, independența, unitatea și integritatea teritorială a României;

Jur să-mi îndeplinesc cu onoare și fidelitate mandatul încredințat de popor;

Așa să mă ajute Dumnezeu.“

(2) Jurământul de credință se poate depune și fără formula religioasă, care se înlocuiește cu formula:

„Jur pe onoare și conștiință“

și aceasta prefațează jurământul.

(3) Jurământul scris se rostește solemn, se semnează de fiecare deputat sau senator și se încredințează spre păstrare președintelui Camerei.

(4) Refuzul de a depune jurământul de credință atrage de drept invalidarea mandatului, de care plenul Camerei ia act.

(5) Supleanții de pe listele oficiale de aleși și care sunt chemați să ocupe locurile vacante, în condițiile legii electorale, vor depune jurământul de credință după validarea mandatului, potrivit aceleiași proceduri și cu aceleași consecințe juridice.

ARTICOLUL 4

Declarația de avere

(1) După întrunirea legală a Camerelor și înainte de validarea mandatului, fiecare deputat și fiecare senator este obligat să depună declarația de avere în condițiile prevăzute de lege.

(2) Declarația de avere se completează, se datează și se semnează personal și se depune la secretarul general al Camerei Deputaților sau al Senatului, care eliberează dovada de primire, pe care titularul o prezintă Comisiei de validare a mandatelor.

(3) După validarea mandatelor, declarația de avere se publică pe paginile de Internet ale Camerei Deputaților și ale Senatului și în Monitorul Oficial al României, Partea a III-a.

(4) Deputații și senatorii au obligația de a declara averea la începutul și la încheierea mandatului, inclusiv la încetarea acestuia înainte de termen. Deputații și senatorii care, în urma alegerilor, obțin un nou mandat depun numai declarația de avere aferentă începutului de mandat, care va fi considerată și declarație de avere pentru sfârșitul mandatului anterior.

(5) Deputații și senatorii au obligația de a actualiza anual declarația de avere, în situația dobândirii unor bunuri de natura celor prevăzute în anexa la Legea nr. 115/1996 pentru declararea și controlul averii demnitarilor,

magistraților, a unor persoane cu funcții de conducere și de control și a funcționarilor publici, cu modificările și completările ulterioare.

ARTICOLUL 5

Legitimația și însemnul distinctiv

(1) După constituirea legală a fiecărei Camere, deputaților și senatorilor li se eliberează legitimația de membru al Camerei, semnată de președintele acesteia.

(2) Deputații și senatorii primesc un însemn distinctiv al calității lor de reprezentanți ai poporului, cu dreptul de a-l purta pe toată durata mandatului.

(3) Modelul însemnului se stabilește de Biroul permanent al fiecărei Camere, iar cheltuielile pentru confecționarea acestuia se asigură din bugetul fiecărei Camere.

ARTICOLUL 6

Durata mandatului

Durata mandatului de deputat sau de senator este egală cu durata mandatului Camerei din care face parte, în afară de cazurile în care mandatul încetează din alte cauze prevăzute de Constituție și de prezenta lege, înainte de termen.

ARTICOLUL 7

Încetarea mandatului

(1) Calitatea de deputat sau de senator încetează la data întrunirii legale a Camerelor nou-alese sau în caz de demisie, de pierdere a drepturilor electorale, de incompatibilitate ori de deces.

(2) Încetarea mandatului datorită incompatibilității se face prin notificare scrisă, făcută de deputat sau de senator, înaintată Biroului permanent al Camerei din care face parte și prezentată plenului Camerei.

(3) În cazul în care deputatul sau senatorul aflat în stare de incompatibilitate nu notifică în scris acest lucru și starea de incompatibilitate continuă să existe, acesta este considerat demis de drept din funcția de deputat sau de senator, cu data constatării stării de incompatibilitate, situație care se aduce la cunoștința Camerei din care face parte. Hotărârea Camerei prin care se constată starea de incompatibilitate și de vacantare a locului de deputat sau, respectiv, de senator se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Deputatul sau senatorul poate demisiona prin notificare scrisă adresată președintelui Camerei din care face parte. Președintele, în ședință publică a plenului Camerei, îl întreabă pe deputat sau pe senator dacă stăruie în demisie și, dacă acesta răspunde afirmativ sau nu se prezintă în ședința de plen pentru a răspunde, președintele declară locul vacant. Hotărârea Camerei prin care s-a luat act de vacantarea locului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Prevederile alin. (2), (3) și (4) se aplică în mod corespunzător și în celelalte cazuri de încetare a

mandatului de deputat sau de senator, înainte de termen în cazul încetării mandatului pentru pierderea drepturilor electorale.

(6) Mandatul de deputat sau de senator se prelungește de drept în cazul în care mandatul Camerei din care face parte se prelungește de drept în conformitate cu prevederile art. 63 alin. (1) și (4) din Constituție, republicată.

ARTICOLUL 8

Regimul juridic

(1) Mandatul de deputat sau de senator se supune regimului juridic prevăzut de Constituție și de prezenta lege, completat cu dispozițiile regulamentelor Camerelor Parlamentului.

(2) Mandatul de deputat sau de senator nu poate fi întrerupt, suspendat sau revocat.

CAPITOLUL III

Principii și reguli de conduită parlamentară

ARTICOLUL 9

Principiul interesului național

Deputații și senatorii au îndatorirea de a acționa în interesul întregii națiuni și al locuitorilor din circumscripțiile electorale pe care le reprezintă.

ARTICOLUL 10

Principiul legalității și al bunei-credințe

(1) Deputații și senatorii, în calitatea lor de reprezentanți aleși ai poporului român, își îndeplinesc îndatoririle și își exercită drepturile în conformitate cu Constituția, legile țării și regulamentele Camerei Deputaților și Senatului, pe toată durata mandatului pe care îl dețin.

(2) Deputaților și senatorilor le este interzis să își asume față de persoanele fizice sau juridice obligații financiare ori de alt tip, menite să influențeze exercitarea mandatului cu bună-credință, potrivit propriei conștiințe.

ARTICOLUL 11

Principiul transparenței

(1) Deputații și senatorii trebuie să dea dovadă de transparență în activitatea parlamentară.

(2) Deputații și senatorii au obligația menținerii unui dialog permanent cu cetățenii pe problemele care îi interesează și care rezultă din asumarea și exercitarea mandatului de parlamentar.

ARTICOLUL 12

Principiul fidelității

Deputații și senatorii sunt datori să manifeste pe durata exercitării mandatului fidelitate față de România și popor și respect față de oameni.

ARTICOLUL 13

Respectarea regulamentelor

Deputații și senatorii sunt obligați să respecte prevederile regulamentelor, să se supună normelor de conduită civilizată, de curtoazie și de disciplină parlamentară și să nu aibă atitudini sau să folosească expresii ori cuvinte injurioase, ofensatoare sau calomnioase.

CAPITOLUL IV

Incompatibilități, interdicții și declarația de interese

ARTICOLUL 14

Incompatibilități cu caracter general

(1) Nimeni nu poate fi în același timp deputat și senator.

(2) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu exercitarea oricărei funcții publice de autoritate, cu excepția celei de membru al Guvernului.

ARTICOLUL 15

Incompatibilități cu funcții din economie

(1) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu următoarele funcții:

a) președinte, vicepreședinte, director general, director, administrator, membru al consiliului de administrație sau cenzor la societăți comerciale, inclusiv la bănci ori la alte instituții de credit, la societăți de asigurare și la cele financiare, precum și în instituții publice;

b) președinte sau secretar al adunărilor generale ale acționarilor sau asociațiilor la societățile comerciale prevăzute la lit. a);

c) reprezentant al statului în adunările generale ale societăților comerciale prevăzute la lit. a);

d) manager sau membru al consiliilor de administrație ale regiilor autonome, companiilor și societăților naționale;

e) comerciant persoană fizică;

f) membru al unui grup de interes economic, definit conform legii.

(2) Procedura de constatare a incompatibilității este cea prevăzută în prezenta lege.

ARTICOLUL 16

Alte incompatibilități

(1) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu funcțiile și activitățile persoanelor care conform statutului lor nu pot face parte din partide politice.

(2) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu calitatea de membru cu drepturi depline în Parlamentul European.

(3) Calitatea de deputat sau de senator este incompatibilă cu o funcție publică încredințată de un stat străin, cu excepția acelor funcții prevăzute în acordurile și convențiile la care România este parte.

(4) Alte incompatibilități cu calitatea de deputat sau de senator se pot stabili numai prin lege organică.

ARTICOLUL 17

Interdicție publicitară

Este interzisă folosirea numelui însoțit de calitatea de deputat sau de senator în orice acțiune publicitară privitoare la orice societate comercială, financiară ori industrială sau altele asemenea cu scop lucrativ.

ARTICOLUL 18

Procedura declarării incompatibilității

(1) Deputatul sau senatorul care la data intrării în exercițiul mandatului și după validare se află în una dintre incompatibilitățile prevăzute la art. 15, 16 și 17 sau în alte legi speciale va informa în scris, în termen de 15 zile, Biroul permanent al Camerei din care face parte despre această situație.

(2) În termen de 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la alin. (1), deputatul sau senatorul va opta între mandatul de deputat sau de senator și funcția ori funcțiile incompatibile, demisionând potrivit opțiunii sale.

(3) După expirarea termenului prevăzut la alin. (2), dacă nu și-a exprimat opțiunea, deputatul sau senatorul este considerat demisionat de drept. Situația se aduce la cunoștința Camerei, care constată demisia de drept. Hotărârea Camerei de constatare a demisiei și declararea locului vacant se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(4) Orice stare de incompatibilitate survenită în timpul exercitării mandatului de parlamentar trebuie adusă la cunoștința Biroului permanent al Camerei, în scris și în termen de 30 de zile de la data intervenirii acesteia.

(5) Procedura de declarare a stării de incompatibilitate se desfășoară conform prevederilor prezentei legi și ale regulamentului fiecărei Camere.

ARTICOLUL 19

Declarația de interes

Deputații și senatorii au obligația ca în termen de 15 zile de la validare să depună la secretarul general al Camerei din care fac parte declarația de interes întocmită pe propria răspundere, în conformitate cu prevederile legale.

CAPITOLUL V

Imunitatea parlamentară

ARTICOLUL 20

Scopul imunității

(1) Imunitatea parlamentară este ansamblul de dispoziții legale care asigură deputaților și senatorilor un regim juridic derogatoriu de la dreptul comun în raporturile lor cu justiția și în scopul de a le garanta independența.

(2) Imunitatea parlamentară este direct și indisolubil legată de mandatul de deputat sau de senator.

ARTICOLUL 21

Caracterele imunității

(1) Imunitatea parlamentară nu este susceptibilă de suspendare sau de întrerupere și nu se poate renunța la aceasta. Imunitatea parlamentară este imperativă și de ordine publică.

(2) Imunitatea parlamentară poate fi ridicată numai de către Camera din care deputatul sau senatorul face parte, în conformitate cu prevederile art. 72 din Constituție, republicată, și potrivit procedurii prevăzute de regulamentul fiecărei Camere.

(3) Imunitatea parlamentară începe odată cu validarea mandatului de deputat sau de senator și încetează la data încheierii mandatului, în cazurile și în condițiile prevăzute de Constituție și de prezenta lege.

ARTICOLUL 22

Imunitatea pentru opinii politice

Deputații și senatorii nu pot fi trași la răspundere juridică pentru voturile sau pentru opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului.

ARTICOLUL 23

Regimul în procesul penal

(1) Deputații și senatorii pot fi urmăriți și trimiși în judecată penală pentru fapte care nu au legătură cu voturile sau cu opiniile politice exprimate în exercitarea mandatului, dar nu pot fi percheziționați, reținuți ori arestați fără încuviințarea Camerei din care fac parte și numai după ascultarea lor.

(2) Urmărirea și trimiterea în judecată penală se pot face numai de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție. Competența de judecată aparține Înaltei Curți de Casație și Justiție.

(3) În caz de infracțiune flagrantă, deputații sau senatorii pot fi reținuți și supuși percheziției. Ministrul justiției îl va informa neîntârziat pe președintele Camerei asupra reținerii și percheziției. În cazul în care Camera constată că nu există teme pentru reținere, va dispune imediat revocarea acestei măsuri, cu votul secret al majorității membrilor Camerei. Dispoziția de revocare a reținerii se execută de îndată de către ministrul justiției.

(4) Dacă Parlamentul nu este în sesiune, Camera căreia îi aparține deputatul sau senatorul în cauză va fi convocată de urgență de către președintele acesteia. Biroul permanent al Camerei este competent a lua de urgență măsura provizorie a revocării reținerii, pe care o va supune plenului de îndată la întrunirea Camerei.

(5) Deputații și senatorii pot fi chemați în fața parchetului și a instanței de judecată în calitate de martor. În cazul în care se solicită să depună mărturie asupra unor fapte sau informații de care au luat cunoștință în exercitarea mandatului parlamentar, care au caracter

clasificat, mărturia se va depune în condițiile Legii nr. 182/2002 privind protecția informațiilor clasificate, cu modificările ulterioare, și cu prealabila aprobare a Biroului permanent al Camerei respective.

ARTICOLUL 24

Procedura în caz de reținere, arestare sau percheziție

(1) Cererea de reținere, arestare sau percheziție a deputatului ori a senatorului se adresează președintelui Camerei din care face parte de către ministrul justiției.

(2) Președintele Camerei din care face parte deputatul sau senatorul aduce de îndată cererea la cunoștința Biroului permanent, după care o trimite Comisiei juridice respective, care va întocmi un raport în termen de 3 zile. Hotărârea Comisiei juridice se adoptă prin votul secret al majorității membrilor săi.

(3) Cererea ministrului justiției, însoțită de raportul Comisiei juridice, se supune spre dezbatere și adoptare plenului Camerei din care face parte deputatul sau senatorul, în termen de 5 zile de la depunerea raportului.

(4) Camera hotărăște asupra cererii cu votul secret al majorității membrilor săi. Hotărârea Camerei se comunică de îndată ministrului justiției și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, în termen de 3 zile. Data comunicării către ministrul justiției este data intrării în vigoare a hotărârii.

(5) În condițiile în care Parlamentul se găsește în vacanță, președintele Camerei ia măsurile necesare respectării termenelor prevăzute în prezentul articol.

ARTICOLUL 25

Caracterul hotărârilor Camerelor

Hotărârile Camerei Deputaților și ale Senatului, ca și cele ale birourilor permanente respective, adoptate în materie de imunitate parlamentară, sunt definitive și executorii, obligatorii față de orice autoritate publică, și se execută întocmai și de îndată. Ministrul justiției răspunde de executarea acestor hotărâri.

ARTICOLUL 26

Protecția autorității

(1) Pe durata exercitării mandatului de parlamentar deputații și senatorii sunt purtători ai autorității publice de stat.

(2) Orice faptă prin care se aduce atingere onoarei ori reputației unui deputat sau senator, ca și amenințarea ori actele de violență săvârșite împotriva acestuia, în legătură cu exercitarea mandatului, se pedepsesc conform dispozițiilor Codului penal privind infracțiunile contra autorității.

(3) Dispozițiile alin. (2) se aplică și în cazurile în care faptele sunt săvârșite împotriva soției sau copiilor deputatului ori senatorului în scopul de a exercita presiuni sau de a influența deciziile acestuia în exercitarea mandatului.

(4) Protecția juridică penală prevăzută la alin. (2) și (3) se aplică și după încetarea mandatului dacă faptele sunt comise în legătură cu exercitarea acestuia.

ARTICOLUL 27

Regimul mobilizării sau concentrării

Pe durata exercitării mandatului de parlamentar deputații și senatorii nu pot fi concentrați sau mobilizați.

CAPITOLUL VI

Obligațiile deputaților și senatorilor

ARTICOLUL 28

Izvorul obligațiilor

Îndatoririle fundamentale și obligațiile principale ale deputaților și senatorilor sunt cele care decurg din Constituție, lege, din prezentul statut și din regulamente.

ARTICOLUL 29

Participarea la ședință

(1) Participarea la lucrările Camerei din care fac parte reprezintă pentru deputați și senatori o obligație legală, morală și regulamentară.

(2) Se consideră absent motivat deputatul sau senatorul care:

- a) este membru al Guvernului;
- b) a primit de la Camera din care face parte sau de la Parlament o însărcinare care îl reține în afara lucrărilor Parlamentului;
- c) este în concediu medical;
- d) are aprobată motivarea absenței conform regulamentelor Camerelor, pentru rezolvarea unor probleme personale sau a celor ce rezultă din exercitarea mandatului.

(3) Numele deputaților și senatorilor absenți nemotivat de la lucrările fiecărei Camere, precum și din comisiile permanente vor fi publicate pe paginile de Internet ale acestora, lunar, potrivit procedurii stabilite de regulamentul fiecărei Camere.

ARTICOLUL 30

Sanționarea pentru absențele nemotivate

(1) Deputatul sau senatorul care lipsește de la 5 ședințe ale Camerei sau de la 3 ședințe ale comisiei permanente din care face parte, în aceeași sesiune, fără a avea concediu sau peste concediul aprobat, este obligat să justifice în scris absențele.

(2) Deputatul sau senatorul care nu se conformează prevederilor alin. (1) pierde drepturile la indemnizație, la diurnă și la celelalte drepturi bănești, corespunzător perioadei în care a lipsit.

(3) Regulamentele Camerelor stabilesc procedurile de urmat pentru executarea prevederilor alin. (1) și (2), inclusiv acordarea concediilor cu plata drepturilor bănești,

care nu pot fi mai mari de 8 zile pe durata unei sesiuni și care se aprobă de președintele Camerei pentru cele de până la 4 zile și de Biroul permanent al Camerei pentru cele de peste 4 zile.

CAPITOLUL VII

Drepturile deputaților și senatorilor în exercitarea mandatului

ARTICOLUL 31

Sfera și semnificația

(1) Drepturile și libertățile ce decurg din mandatul de deputat sau de senator sunt specifice acestei demnități publice și se fundamentează pe drepturile și libertățile generale ale cetățeanului, completate cu ceea ce implică în mod special exercitarea mandatului.

(2) Drepturile, libertățile, ca și obligațiile deputatului sau senatorului sunt politice și patrimoniale; prin exercitarea acestora se realizează conținutul politic al mandatului, precum și strategia măsurilor de protecție a mandatului și a titularului acestuia.

ARTICOLUL 32

Dreptul de a fi ales în structuri parlamentare

Un deputat sau un senator are dreptul să fie ales, în condițiile regulamentului, ca membru al Biroului permanent al Camerei respective, ca membru sau în conducerea unei comisii permanente, al unei comisii speciale ori al unei comisii de anchetă.

ARTICOLUL 33

Dreptul de a alege organele de conducere

(1) Organizarea și funcționarea fiecărei Camere se stabilesc prin regulamentul propriu. Resursele financiare ale fiecărei Camere sunt prevăzute în bugetul propriu pe care și-l adoptă fiecare Cameră.

(2) Fiecare Cameră își alege un birou permanent, în condițiile prevăzute de Constituție și de regulamente. Pierderea sprijinului politic atrage încetarea de drept a statutului de membru al Biroului permanent sau de titular al oricărei funcții obținute prin susținere politică.

(3) Fiecare Cameră își constituie comisii permanente și poate institui comisii de anchetă sau alte comisii speciale, în condițiile prevăzute de regulamente. Camerele își pot constitui comisii comune. Condițiile de constituire, obiectivele activității și procedurile de lucru ale comisiilor de orice fel se stabilesc în regulamentul fiecărei Camere și în regulamentul ședințelor comune ale Camerelor sau ad-hoc pentru comisiile speciale ori de anchetă.

ARTICOLUL 34

Dreptul de asociere în grup parlamentar

Deputații și senatorii se pot organiza în grupuri parlamentare, potrivit regulamentului fiecărei Camere.

ARTICOLUL 35

Drepturile politice specifice

Principalele drepturi politice ale deputaților și senatorilor, precum și obligațiile corelative acestora sunt următoarele:

- a) dreptul la inițiativă legislativă;
- b) dreptul de a iniția și de a susține moțiuni simple sau de cenzură;
- c) dreptul de a iniția și de a susține hotărâri ale Camerei, în orice problemă de competența acesteia;
- d) dreptul de a face declarații politice, de a pune întrebări, de a face interpelări și alte asemenea intervenții;
- e) dreptul de a cere întrunirea în sesiune extraordinară a Camerei sau a structurilor de lucru ale acesteia;
- f) dreptul de a sesiza Curtea Constituțională, potrivit art. 146 lit. a)—c) din Constituție, republicată;
- g) dreptul de a cere suspendarea din funcție sau punerea sub acuzare a Președintelui României, în condițiile art. 95 și 96 din Constituție, republicată;
- h) dreptul de a cere punerea sub urmărire penală a membrilor Guvernului, în condițiile art. 109 din Constituție, republicată;
- i) dreptul de control parlamentar sub toate formele de exercitare a acestuia, în reglementarea prevăzută de lege și de regulamentele parlamentare;
- j) dreptul la cuvânt, libertatea de exprimare și dreptul de vot.

ARTICOLUL 36

Modalități de exercitare

(1) Drepturile pot fi exercitate individual, prin grupurile parlamentare sau prin numărul de parlamentari stabilit de Constituție, potrivit naturii lor juridice.

(2) Drepturile și libertățile se exercită în limitele conținutului legal al mandatului de parlamentar și numai în formele și cu procedura prevăzute în regulamentul fiecărei Camere și în Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului.

(3) Deputații și senatorii pot exercita funcții sau activități în domeniul didactic, al cercetării științifice ori al creației intelectuale, precum și în alte domenii stabilite de lege.

CAPITOLUL VIII

Exercitarea mandatului în circumscripția electorală

ARTICOLUL 37

În activitatea din circumscripțiile electorale deputații și senatorii au drepturile și îndeplinesc obligațiile pe care le implică exercitarea legală a mandatului de parlamentar, adaptate în mod corespunzător naturii și formelor specifice ale acestei activități din teritoriu.

ARTICOLUL 38

Birourile parlamentare ale deputaților și senatorilor

(1) În scopul exercitării mandatului în circumscripțiile electorale, deputații și senatorii primesc lunar o sumă

forfetară din bugetul Camerei Deputaților și, respectiv, al Senatului, echivalentă cu o indemnizație și jumătate brută a deputatului, respectiv a senatorului.

(2) În limitele sumei prevăzute la alin. (1), deputații și senatorii pot organiza, separat sau prin asociere, birouri parlamentare, ca regulă, în circumscripțiile electorale în care au fost aleși.

(3) Deputații care reprezintă organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale pot organiza birouri parlamentare și în alte circumscripții electorale decât cele în care au fost aleși. Ceilalți parlamentari pot organiza, în limita sumei prevăzute la alin. (1), astfel de birouri parlamentare, la solicitarea partidelor politice pe lista cărora au candidat, cu aprobarea Biroului permanent al Camerei Deputaților sau, după caz, al Senatului.

(4) În cazul în care spațiile necesare birourilor parlamentare nu pot fi asigurate de către autoritățile administrației locale, acestea se pot închiria de la alte persoane juridice sau fizice.

(5) Chiria aferentă spațiilor, cheltuielile de întreținere, drepturile bănești ale persoanelor angajate la birourile parlamentare ale deputaților și senatorilor și alte cheltuieli aferente exercitării mandatului se asigură din sumele forfetare alocate deputaților și senatorilor.

(6) Angajarea personalului birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor se face prin încheierea unui contract de muncă pe durată determinată sau a unui contract civil. În cazul angajării pe baza unui contract de muncă pe durată determinată, încadrarea salariaților se face prin ordin al secretarului general al Camerei Deputaților sau al Senatului, după caz, la propunerea deputaților sau a senatorilor în cauză, iar în cazul contractului civil, acesta se încheie între deputații sau senatorii în cauză și persoana fizică.

(7) Modul de utilizare și justificare a sumei forfetare se stabilește prin hotărâre a birourilor permanente reunite ale celor două Camere, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(8) Deputații și senatorii pot primi cetățeni în audiență și în alte circumscripții electorale decât cele în care au fost aleși, în birourile parlamentare existente, la solicitarea titularilor acestora, sau în alte spații publice corespunzătoare.

ARTICOLUL 39

Obligațiile autorităților locale

(1) Autoritățile publice locale și prefecturile sunt obligate să sprijine organizarea și funcționarea birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor, prin asigurarea de spații pentru sedii, procurarea mobilierului necesar, inclusiv prin împrumut de folosință sau închiriere.

(2) Serviciile descentralizate și deconcentrate ale ministerelor și ale autorităților centrale de reglementare sunt obligate să sprijine prin mijloacele specifice ale activității lor organizarea și funcționarea legală a birourilor parlamentare ale deputaților și senatorilor, precum și activitatea acestora.

ARTICOLUL 40

Diurna de deplasare și cheltuielile de cazare

(1) Deputații și senatorii prezenți la lucrările Parlamentului, care nu au domiciliul în municipiul București, primesc o diurnă de deplasare, pe zi, de 2% din indemnizația lunară prevăzută pentru deputat sau senator.

(2) Deputaților și senatorilor care nu au domiciliul în municipiul București li se asigură pe durata mandatului cazare gratuită sau, la alegere, în cazul în care nu beneficiază de cazare gratuită, li se acordă, pe noapte, pe bază de declarație pe propria răspundere dată în condițiile legii, 70% din tariful minim practicat de unitățile hoteliere și care este achitat unui deputat sau senator.

(3) De aceleași diurnă și drepturi de decontare a cazării la unități hoteliere, în alte spații de cazare autorizate, sau pe bază de declarație conform alin. (2), a 70% din tariful minim aplicat de unitățile hoteliere și care este achitat unui deputat sau senator în municipiul București beneficiază deputații și senatorii care:

a) efectuează deplasări în țară din însărcinarea președintelui Camerei Deputaților sau al Senatului, a birourilor permanente ale celor două Camere, a birourilor comisiilor permanente sau a liderilor grupurilor parlamentare;

b) nu domiciliază în circumscripțiile electorale în care au fost aleși, pe timpul deplasării în aceste circumscripții, în vederea îndeplinirii activităților legate de desfășurarea mandatului;

c) se deplasează în circumscripțiile electorale în care au fost aleși, în altă localitate decât cea de domiciliu, în vederea îndeplinirii activităților legate de desfășurarea mandatului;

d) deputații care reprezintă organizațiile cetățenilor aparținând minorităților naționale, care se deplasează în alte localități din țară, în afara celei de domiciliu, pentru activitățile legate de exercitarea mandatului.

(4) Deputații și senatorii care se deplasează în timpul vacanțelor parlamentare în cadrul circumscripțiilor electorale în care au fost aleși, în altă circumscripție sau la București pentru îndeplinirea unor sarcini legate de exercitarea mandatului beneficiază de diurna de deplasare și cazare conform alin. (1) și (2), în limita numărului de zile stabilit de Biroul permanent al Camerei Deputaților, respectiv de Biroul permanent al Senatului.

CAPITOLUL IX

Alte drepturi patrimoniale ale parlamentarilor

ARTICOLUL 41

Dreptul la indemnizație

(1) Deputații și senatorii primesc, pe durata exercitării mandatului de parlamentar, o indemnizație lunară, stabilită prin lege.

(2) Indemnizația se primește de fiecare parlamentar de la data intrării în exercițiul mandatului, sub condiția validării, și până la data încetării mandatului.

(3) Indemnizația lunară are regimul juridic prevăzut de lege pentru salariu, cu reducerile și majorările prevăzute de lege și de regulamentele celor două Camere.

(4) Indemnizațiile lunare sunt impozabile în condițiile legii. Acestea vor fi actualizate, în aceleași procente, odată cu indexările salariale acordate personalului din sistemul bugetar, sau prin alte prevederi legale.

(5) Indemnizația lunară a deputaților și senatorilor se cumulează cu pensia sau cu alte venituri și se supune impozitului pe venit, conform legii.

(6) După expirarea mandatului, deputații și senatorii care nu au mai fost aleși și nici nu beneficiază de pensie sau de altă sursă de venit beneficiază în continuare, pe o perioadă de cel mult 3 luni, de o indemnizație tranzitorie din partea Camerei respective.

ARTICOLUL 42

Deputații și senatorii membri ai Guvernului

(1) Deputații și senatorii pot fi numiți membri ai Guvernului și pot fi revocați din aceste funcții în conformitate cu prevederile Constituției și ale legilor în vigoare.

(2) Deputaților și senatorilor care dețin funcția de membru al Guvernului, în perioada exercitării acesteia, li se aplică, în privința salarizării, dispozițiile Legii nr. 154/1998 privind sistemul de stabilire a salariilor de bază în sectorul bugetar și a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Deputații și senatorii, membri ai Guvernului, beneficiază de drepturile convenite exercitării mandatului de parlamentar, cu excepția drepturilor pentru decontul de teritoriu și a diurnei de ședință.

ARTICOLUL 43

Dreptul la cheltuieli de protocol

(1) Fondul președintelui Camerei Deputaților și Fondul președintelui Senatului se aprobă anual, prin bugetul fiecărei Camere.

(2) Pentru primirea delegațiilor străine și a invitațiilor din țară sau din străinătate se constituie Fondul de protocol, aprobat anual prin bugetul fiecărei Camere. Bărele de cheltuieli pentru acțiunile de protocol se aprobă de birourile permanente ale Camerei Deputaților și Senatului.

ARTICOLUL 44

Dreptul la transport gratuit

(1) Deputații și senatorii beneficiază, pe perioada mandatului, de transport intern gratuit pe liniile aeriene interne, auto, fluviale și pe calea ferată, cu orice categorie de trenuri de călători, la clasa I. Biletele de călătorie se vor elibera pe baza legitimației de deputat sau de senator.

(2) Deputații și senatorii beneficiază, pe perioada mandatului, de autoturism pentru deplasări în circumscripția electorală, necesar activităților legate de exercitarea mandatului.

(3) Deputații și senatorii care folosesc autoturismul proprietate personală pentru a se deplasa săptămânal din localitatea unde domiciliază la București și înapoi, cei care au domiciliul în București și se deplasează, cel mult o dată pe săptămână, în circumscripția electorală în care au fost aleși și înapoi, precum și cei care efectuează deplasări în țară, ca urmare a sarcinilor trasate de către președintele Camerei Deputaților și, respectiv, al Senatului, de birourile permanente ale celor două Camere, de comisiile permanente sau de către liderii grupurilor parlamentare, pentru activități legate de exercitarea mandatului, vor primi contravaloarea a 9,5 litri de combustibil la 100 km parcuși.

(4) De drepturile prevăzute la alin. (3) beneficiază și deputații și senatorii care se deplasează din localitatea de domiciliu în localitatea cea mai apropiată de unde se asigură transportul la București și înapoi.

(5) La sfârșitul mandatului, deputații și senatorii care nu au mai fost aleși mai au dreptul de decontare a 6 călătorii, cu mijloacele prevăzute la alin. (1) sau cu autoturismul proprietate personală în condițiile prevăzute la alin. (3), pentru efectuarea formalităților de lichidare, într-o perioadă de maximum 30 de zile.

ARTICOLUL 45

Dreptul la rambursarea cheltuielilor

Cheltuielile efectuate de deputați și de senatori pentru taxe de poștă și telecomunicații interne, efectuate în exercitarea mandatului, se decontează până la limita valorică stabilită de Biroul permanent al Camerei, în funcție de prevederea bugetară.

ARTICOLUL 46

Dreptul la vechime în muncă

(1) Perioada de exercitare a mandatului de parlamentar constituie vechime în muncă și în specialitate, cu toate drepturile prevăzute de lege.

(2) Pe durata exercitării mandatului de deputat sau de senator, contractul de muncă sau raportul de serviciu al titularului se suspendă și este supus regulilor prevăzute de Codul muncii și de Statutul funcționarilor publici, după caz.

ARTICOLUL 47

Dreptul la asistență medicală

Deputații și senatorii beneficiază de medicamente, asistență medicală și de concedii de boală potrivit reglementării din sistemul public și reglementărilor speciale în domeniu.

ARTICOLUL 48

Dreptul la pașaport diplomatic

Deputații și senatorii au dreptul la pașaport diplomatic.

CAPITOLUL X

Regimul pensionării parlamentarilor

ARTICOLUL 49

Categoriile de pensii

(1) Deputații și senatorii, la împlinirea condițiilor de pensionare prevăzute de Legea nr. 19/2000 privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, cu modificările și completările ulterioare, respectiv stagiul de cotizare și vârsta de pensionare, beneficiază de pensie în cuantum prevăzut de art. 82 alin. (1) din Legea nr. 303/2004 privind statutul magistraților, republicată, cu modificările ulterioare, dacă au deținut cel puțin trei mandate de parlamentar.

(2) De pensie beneficiază și deputații și senatorii care au deținut două sau un mandat de parlamentar, caz în care cuantumul pensiei, calculată conform alin. (1), se diminuează cu 20% și, respectiv, 40%.

(3) Pentru mandate incomplete, pensiile prevăzute la alin. (2) se diminuează sau se majorează în mod proporțional.

(4) La îndeplinirea condițiilor de pensionare, respectiv stagiul de cotizare și vârsta de pensionare, deputații și senatorii vor opta pentru pensia calculată conform alin. (1)–(3) din prezentul articol sau pentru pensia calculată în condițiile Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, sau ale altor legi speciale din cadrul sistemului public.

(5) Prevederile alin. (1)–(4) se aplică în mod corespunzător deputaților și senatorilor al căror mandat s-a derulat și a expirat în perioada 1990–2004.

(6) Deputații și senatorii nu pot beneficia din sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale decât de o singură pensie.

(7) Pensiile stabilite conform prevederilor de mai sus se impozitează în condițiile legii.

ARTICOLUL 50

(1) Partea din pensie stabilită potrivit art. 49, care depășește nivelul pensiei rezultate conform Legii nr. 19/2000, cu modificările și completările ulterioare, se suportă din bugetul de stat.

(2) În condițiile în care indemnizațiile deputaților și senatorilor aflați în îndeplinirea mandatului se modifică, pensiile deputaților și senatorilor se actualizează corespunzător în termen de maximum 6 luni.

ARTICOLUL 51

Regimul juridic prevăzut la art. 49 și 50 se aplică de Casa Națională de Pensii și Alte Drepturi de Asigurări Sociale.

CAPITOLUL XI

Regimul disciplinei parlamentare

ARTICOLUL 52

Sfera abaterilor disciplinare

Constituie abateri disciplinare parlamentare următoarele fapte săvârșite de deputați sau de senatori și dacă, potrivit legii, nu constituie infracțiuni:

a) încălcarea dispozițiilor privind îndatoririle deputaților și ale senatorilor prevăzute de Constituție și de prezenta lege;

b) nerespectarea prevederilor regulamentului Camerei din care fac parte și a Regulamentului ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului;

c) exercitarea abuzivă a mandatului de senator sau de deputat;

d) comportamentul injurios sau calomniator la adresa unui parlamentar ori a altui demnitar în ședințele de plen, de comisii sau de birou ori în afara acestora, dar cu privire la exercitarea mandatului de parlamentar.

ARTICOLUL 53

Sfera sancțiunilor disciplinare

(1) Sancțiunile disciplinare parlamentare pentru abaterile disciplinare prevăzute la art. 52 sunt următoarele:

a) atenționarea;

b) chemarea la ordine;

c) retragerea cuvântului;

d) îndepărtarea din sală pe durata ședinței;

e) avertismentul;

f) interzicerea de a participa la lucrările Camerei din care face parte, pe o perioadă de cel mult 30 de zile calendaristice.

(2) În cazul aplicării sancțiunii prevăzute la alin. (1) lit. f), deputatul sau senatorul în cauză nu beneficiază de drepturile bănești și materiale ce s-ar cuveni pe durata interzicerii participării la lucrările Camerei respective.

ARTICOLUL 54

Aplicarea sancțiunilor

(1) Sancțiunile prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. a), b) și c) se aplică de către președintele de ședință.

(2) Sancțiunile prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. d) se aplică la solicitarea președintelui de ședință sau a unui grup parlamentar de către plenul Camerei prin votul majorității celor prezenți.

(3) Abaterile care implică aplicarea sancțiunilor prevăzute la art. 53 alin. (1) lit. e) și f) se constată de către Comisia juridică a Camerei Deputaților sau a Senatului, la sesizarea unui grup parlamentar ori la sesizarea personală a unui deputat sau senator. Sesizarea se adresează președintelui Camerei respective în termen de cel mult o lună de la data săvârșirii faptei.

(4) Comisia juridică soluționează sesizarea în termen de 10 zile lucrătoare de la înregistrarea ei. Hotărârea Comisiei se adoptă cu votul majorității membrilor săi, în ședință secretă.

(5) Raportul Comisiei se înaintează de îndată, împreună cu dosarul cauzei, Biroului permanent al Camerei respective.

(6) Biroul permanent al Camerei respective soluționează cauza în termen de 3 zile lucrătoare de la primirea raportului. Hotărârea Biroului permanent al Camerei se prezintă în ședință publică a Camerei respective.

ARTICOLUL 55

Contestația

(1) Împotriva hotărârii Biroului permanent al Camerei, care vizează aplicarea sancțiunilor prevăzute de art. 54 alin. (6), se poate face contestație în termen de 15 zile lucrătoare de la data comunicării.

(2) Contestația se soluționează de către plenul Camerei în termen de 15 zile lucrătoare de la înregistrarea acesteia, cu votul majorității membrilor prezenți ai Camerei, în ședință secretă.

(3) Hotărârea plenului Camerei este definitivă și executorie și se aduce la cunoștință publică în ședința de plen.

CAPITOLUL XII

Dispoziții tranzitorii și finale

ARTICOLUL 56

Modificarea regulamentelor

(1) Regulamentul Camerei Deputaților, Regulamentul Senatului și Regulamentul ședințelor comune ale Camerei Deputaților și Senatului se vor modifica și se vor completa în mod corespunzător cu dispozițiile prezentei legi și în conformitate cu deciziile Curții Constituționale pronunțate asupra prevederilor din aceste regulamente și se vor adapta în mod corespunzător.

(2) Camerele vor urmări ca reglementările instituite prin regulamentele proprii să fie concordate și corelate pe structuri, competențe, proceduri și activități.

ARTICOLUL 57

Activitatea Grupului Român al Uniunii Interparlamentare

(1) Toți deputații și senatorii, în calitate de membri ai Grupului Român al Uniunii Interparlamentare (GRUI), plătesc o cotizație individuală lunară la bugetul Grupului. Cuantumul acestei cotizații se stabilește, se aprobă și se modifică, după caz, prin hotărâre a birourilor permanente ale celor două Camere, la propunerea Comitetului director al GRUI.

(2) Modul de utilizare a fondului GRUI, rezultat din cotizațiile individuale ale membrilor săi, se aprobă de birourile permanente ale celor două Camere, la propunerea Comitetului director și în conformitate cu normele metodologice de utilizare a fondului, prevăzute în Statutul GRUI.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, în condițiile art. 147 alin. (2), cu respectarea prevederilor art. 65 alin. (2) lit. j) și ale art. 76 alin. (1) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

ARTICOLUL 58

Modificarea bugetelor

Camera Deputaților și Senatul vor introduce în structura bugetară modificările ce decurg prin aplicarea prevederilor prezentei legi.

ARTICOLUL 59

Intrarea în vigoare

Prezenta lege intră în vigoare în conformitate cu art. 78 din Constituție, republicată, la 3 zile de la publicarea ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

ARTICOLUL 60

Aplicarea legii

(1) Comisia comună specială a Camerei Deputaților și Senatului pentru Statutul deputaților și senatorilor devine comisie permanentă însărcinată cu interpretarea unitară și aplicarea corectă a prevederilor legii, cu precădere a principiilor și regulilor de conduită parlamentară și cu rezolvarea oricăror probleme legate de aplicarea ei.

(2) Comisia comună permanentă a Camerei Deputaților și Senatului pentru Statutul deputaților și senatorilor prezintă anual, în ședința comună a celor două Camere, un raport privind aplicarea prezentului statut.

ARTICOLUL 61

Modificări și abrogări

(1) La data intrării în vigoare a prezentei legi se modifică în mod corespunzător art. 61 alin. (3) din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările ulterioare.

(2) La data intrării în vigoare a prezentei legi se abrogă art. 1 alin. (1) și (2), art. 16, 17, 18, art. 21 alin. (3¹)—(8), art. 22, 23, art. 24 alin. (1), art. 25, 26, 27, 28 și art. 37 alin. (1) și (3) din Legea nr. 53/1991 privind indemnizațiile și celelalte drepturi ale deputaților și senatorilor, precum și salarizarea personalului din aparatul Parlamentului României, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996, cu modificările și completările ulterioare, art. 82 alin. (2) din Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

PREȘEDINTELE SENATULUI
NICOLAE VĂCĂROIU

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**pentru promulgarea Legii privind Statutul deputaților
și al senatorilor**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (3) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind Statutul deputaților și al senatorilor și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 20 aprilie 2006.
Nr. 430.

H O T Ă R Ă R I A L E G U V E R N U L U I R O M Ă N I E I

G U V E R N U L R O M Ă N I E I

H O T Ă R Ă R E

**privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor
la riscurile generate de zgomot**

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

CAPITOLUL I

Dispoziții generale

SECȚIUNEA 1

Obiectivul și domeniul de aplicare

Art. 1. — Prezenta hotărâre stabilește cerințele minime pentru protecția lucrătorilor împotriva riscurilor pentru sănătatea și securitatea lor, generate sau care pot fi generate de expunerea la zgomot, în special împotriva riscurilor pentru auz.

Art. 2. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică tuturor activităților în care lucrătorii sunt sau este posibil să fie expuși, prin natura muncii lor, la riscuri generate de zgomot.

Art. 3. — Prevederile legislației naționale care transpun Directiva 89/391/CEE se aplică în totalitate activităților

prevăzute la art. 2, fără a aduce atingere prevederilor mai restrictive și/sau specifice din prezenta hotărâre.

Art. 4. — În sensul prezentei hotărâri, parametri fizici, utilizați ca predictorii de risc, semnifică după cum urmează:

a) *presiunea acustică de vârf* ($p_{vârf}$) — valoarea maximă a presiunii acustice instantanee, măsurată cu ponderarea în frecvență „C”;

b) *nivelul de expunere zilnică la zgomot* ($L_{EX, 8h}$) [dB(A) re. 20 μ Pa] — media ponderată în timp a nivelurilor de expunere la zgomot pentru o zi de lucru nominală de 8 ore, definită de standardul SR ISO 1999:1996, pct. 3.6. Această noțiune acoperă toate zgomotele prezente la locul de muncă, inclusiv zgomotul cu caracter de impuls;

c) *nivelul de expunere săptămânală la zgomot* ($L_{EX, 8h}$) — media ponderată în timp a nivelurilor de expunere zilnică la zgomot într-o săptămână nominală de 5 zile de lucru de 8 ore, definită de standardul SR ISO 1999:1996 pct. 3.6 (nota 2).

SECȚIUNEA a 2-a

Valori limită de expunere și valori de expunere la zgomot de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor

Art. 5. — Pentru aplicarea prezentei hotărâri, valorile limită de expunere și valorile de expunere de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor în raport cu nivelurile de expunere zilnică la zgomot și presiunea acustică de vârf sunt fixate după cum urmează:

a) valori limită de expunere: $L_{EX, 8h} = 87$ dB(A) și, respectiv, $p_{vârf} = 200$ Pa¹⁾;

b) valori de expunere superioare de la care se declanșează acțiunea: $L_{EX, 8h} = 85$ dB(A) și, respectiv, $p_{vârf} = 140$ Pa²⁾;

c) valori de expunere inferioare de la care se declanșează acțiunea: $L_{EX, 8h} = 80$ dB(A) și, respectiv, $p_{vârf} = 112$ Pa³⁾.

Art. 6. — (1) În cazul valorilor limită de expunere, determinarea expunerii efective a lucrătorului la zgomot trebuie să țină seama de atenuarea realizată de mijloacele individuale de protecție auditivă purtate de acesta.

(2) Valorile de expunere de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor nu trebuie să ia în considerare efectul utilizării mijloacelor de protecție prevăzute la alin. (1).

Art. 7. — În situații pe deplin justificate, în cazul activităților în care expunerea zilnică la zgomot are variații semnificative de la o zi de lucru la alta, în scopul aplicării valorilor limită de expunere și a valorilor de expunere de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor, trebuie să se folosească nivelul de expunere săptămânală la zgomot în locul nivelului de expunere zilnică la zgomot, pentru evaluarea nivelurilor de zgomot la care sunt expuși lucrătorii, cu condiția ca:

a) nivelul săptămânal de expunere la zgomot indicat prin monitorizare adecvată să nu depășească valoarea limită de expunere de 87 dB(A); și

b) să se ia măsuri adecvate pentru reducerea la minimum a riscurilor asociate cu aceste activități.

CAPITOLUL II

Obligațiile angajatorilor

SECȚIUNEA 1

Determinarea și evaluarea riscurilor la zgomot

Art. 8. — În îndeplinirea obligațiilor prevăzute de legislația națională care transpune Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să evalueze și, dacă este necesar, să măsoare nivelurile de zgomot la care sunt expuși lucrătorii.

Art. 9. — Metodele și aparatura folosite trebuie să fie adaptate la condițiile existente, luând în considerare, în special, caracteristicile zgomotului care este măsurat,

durata expunerii, factorii de mediu și caracteristicile aparatului de măsură.

Art. 10. — Metodele și aparatura utilizate trebuie să permită determinarea parametrilor definiți la art. 4 și să se stabilească dacă, într-o situație dată, valorile prevăzute la art. 5—7 sunt depășite.

Art. 11. — Metodele folosite pot include eșantionarea, care trebuie să fie reprezentativă pentru expunerea personală a lucrătorului.

Art. 12. — Evaluarea și măsurarea prevăzute la art. 8 trebuie să fie planificate și efectuate de către serviciile de protecție și prevenire competente la intervale adecvate, luând în considerare, în special, prevederile din legislația națională care transpune prevederile din Directiva 89/391/CEE referitoare la aceste servicii.

Art. 13. — Datele obținute din evaluarea și/sau măsurarea nivelului de expunere la zgomot trebuie să fie păstrate într-o formă care să permită consultarea lor la o dată ulterioară.

Art. 14. — Atunci când se efectuează determinarea și evaluarea riscurilor, la evaluarea rezultatelor măsurătorilor trebuie să se țină seama de erorile de măsurare determinate în conformitate cu practica metrologică.

Art. 15. — În conformitate cu legislația națională care transpune Directiva 89/391/CEE, la evaluarea riscurilor, angajatorul trebuie să acorde atenție deosebită următoarelor elemente:

a) nivelului, tipului și duratei expunerii, inclusiv expunerii la zgomot cu caracter de impuls;

b) valorilor limită de expunere și valorilor de expunere de la care se declanșează acțiunea, stabilite la art. 5—7;

c) efectelor asupra sănătății și securității lucrătorilor care aparțin unor grupuri sensibile la riscuri specifice;

d) efectelor asupra sănătății și securității lucrătorilor rezultate din interacțiunile dintre zgomot și substanțe ototoxice din mediul de muncă, precum și dintre zgomot și vibrații, în măsura în care este posibil din punct de vedere tehnic;

e) efectelor indirecte asupra sănătății și securității lucrătorilor rezultate din interacțiuni dintre zgomot și semnale de avertizare sau alte sunete care trebuie percepute pentru a reduce riscul de accidentare;

f) informațiilor privind emisia de zgomot, furnizate de producătorii echipamentelor de muncă în conformitate cu prevederile legale;

g) existenței unor echipamente de muncă alternative, proiectate pentru a reduce emisia de zgomot;

h) prelungirii expunerii la zgomot peste programul de lucru normal, pe răspunderea angajatorului;

i) informațiilor adecvate obținute în urma supravegherii sănătății, inclusiv informațiilor publicate, atunci când este posibil;

j) punerii la dispoziție a mijloacelor de protecție auditivă cu caracteristici de atenuare adecvate.

¹⁾ 140 dB(C) cu valoarea de referință 20 μ Pa.

²⁾ 137 dB(C) cu valoarea de referință 20 μ Pa.

³⁾ 135 dB(C) cu valoarea de referință 20 μ Pa.

Art. 16. — (1) Angajatorul trebuie să dețină o evaluare a riscurilor și trebuie să identifice măsurile care trebuie luate pentru securitatea și sănătatea lucrătorilor, în conformitate cu legislația națională care transpune Directiva 89/391/CEE.

(2) Evaluarea riscurilor trebuie să fie înregistrată pe un suport adecvat care să asigure păstrarea datelor.

(3) Evaluarea riscurilor trebuie să fie actualizată periodic și ori de câte ori s-au produs modificări semnificative care pot să conducă la expunerea lucrătorilor la zgomot sau atunci când rezultatele supravegherii sănătății fac necesar acest lucru.

SECȚIUNEA a 2-a

Evitarea sau reducerea expunerii la zgomot

Art. 17. — Riscurile generate de expunerea la zgomot trebuie să fie eliminate la sursă sau trebuie reduse la minimum, ținând seama de progresul tehnic și de existența măsurilor de control al riscului la sursă.

Art. 18. — Reducerea riscurilor generate de expunerea la zgomot trebuie să se bazeze pe principiile generale de prevenire prevăzute de legislația națională care transpune Directiva 89/391/CEE, luând în considerare mai ales următoarele:

a) alte metode de lucru care să reducă expunerea la zgomot;

b) alegerea unor echipamente de muncă adecvate, care să emită, ținând seama de natura activității desfășurate, cel mai mic nivel de zgomot posibil, inclusiv posibilitatea de a pune la dispoziția lucrătorilor echipamente care respectă cerințele legale al căror obiectiv sau efect este de a limita expunerea la zgomot;

c) proiectarea și amplasarea locurilor de muncă și a posturilor de lucru;

d) informarea și formarea adecvată a lucrătorilor privind utilizarea corectă a echipamentelor de muncă, în scopul reducerii la minimum a expunerii acestora la zgomot;

e) mijloacele tehnice pentru reducerea zgomotului aerian, cum ar fi ecrane, carcase, căptușeli fonoabsorbante, precum și reducerea zgomotului structural prin amortizarea zgomotului sau prin izolare;

f) programe adecvate de întreținere a echipamentelor de muncă, a locului de muncă și a sistemelor de la locul de muncă;

g) organizarea muncii astfel încât să se reducă zgomotul prin limitarea duratei și intensității expunerii și stabilirea unor pauze suficiente de odihnă în timpul programului de lucru.

Art. 19. — Pe baza evaluării riscurilor prevăzute la art. 8—16, atunci când sunt depășite valorile de expunere superioare de la care se declanșează acțiunea, angajatorul trebuie să stabilească și să aplice un program de măsuri tehnice și/sau organizatorice pentru reducerea expunerii la zgomot, ținând seama, în special, de măsurile prevăzute la art. 17 și 18.

Art. 20. — (1) Pe baza evaluării riscurilor prevăzute la art. 8—16, locurile de muncă în care lucrătorii pot fi expuși la un zgomot care depășește valorile de expunere

superioare de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor trebuie să fie semnalizate corespunzător.

(2) Dacă este posibil tehnic și dacă riscul expunerii justifică aceasta, locurile de muncă prevăzute la alin. (1) se delimitează și se limitează accesul la acestea.

Art. 21. — În cazul în care, datorită naturii activității, lucrătorii dispun de încăperi de odihnă aflate în responsabilitatea angajatorului, zgomotul în aceste încăperi trebuie să fie redus la un nivel compatibil cu scopul amenajării lor și cu condițiile de utilizare a acestora.

Art. 22. — În conformitate cu prevederile legislației naționale care transpune Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să adapteze măsurile prevăzute în prezenta secțiune la nevoile lucrătorilor care aparțin grupurilor sensibile la riscuri specifice.

SECȚIUNEA a 3-a

Protecția individuală împotriva riscurilor generate de expunerea la zgomot

Art. 23. — Atunci când riscurile generate de expunerea la zgomot nu pot fi prevenite prin alte mijloace, lucrătorilor trebuie să li se pună la dispoziție mijloace individuale de protecție auditivă, adecvate și corect ajustate, pe care aceștia trebuie să le utilizeze, în conformitate cu prevederile legislației naționale care transpune Directiva 89/656/CEE și Directiva 89/391/CEE, în următoarele condiții:

a) atunci când expunerea la zgomot depășește valorile de expunere inferioare de la care se declanșează acțiunea, angajatorul trebuie să pună la dispoziția lucrătorilor mijloace individuale de protecție auditivă;

b) atunci când expunerea la zgomot atinge sau depășește valorile de expunere superioare de la care se declanșează acțiunea, lucrătorii trebuie să utilizeze mijloacele individuale de protecție auditivă;

c) mijloacele individuale de protecție auditivă trebuie să fie alese astfel încât să elimine sau să reducă la minimum riscul pentru auz.

Art. 24. — Angajatorul trebuie să ia măsuri pentru a asigura folosirea mijloacelor individuale de protecție auditivă de către lucrătorii săi.

Art. 25. — Angajatorul răspunde de verificarea eficienței măsurilor luate în conformitate cu art. 23 și 24.

SECȚIUNEA a 4-a

Limitarea expunerii la zgomot

Art. 26. — Expunerea lucrătorului la zgomot, determinată potrivit art. 6, nu trebuie să depășească, în nici un caz, valorile limită de expunere.

Art. 27. — Dacă se constată expuneri peste valorile limită de expunere, în pofida măsurilor luate pentru aplicarea prezentei hotărâri, angajatorul trebuie:

a) să ia de îndată măsuri de reducere a expunerii sub valorile limită de expunere;

b) să identifice cauzele expunerii excesive;

c) să adapteze măsurile de prevenire și protecție pentru a evita orice recurență.

SECȚIUNEA a 5-a

Informarea și formarea lucrătorilor

Art. 28. — Fără a aduce atingere prevederilor din legislația națională care transpun Directiva 89/391/CEE, angajatorul trebuie să asigure informarea și formarea lucrătorilor expuși la locul de muncă la un nivel de zgomot egal sau superior valorilor de expunere inferioare de la care se declanșează acțiunea și/sau a reprezentanților acestor lucrători, privind riscurile generate de expunerea la zgomot, în special în ceea ce privește următoarele:

- a) natura acestor riscuri;
- b) măsurile luate, în aplicarea prezentei hotărâri, în vederea eliminării sau a reducerii la minimum a riscurilor generate de zgomot, inclusiv condițiile în care se aplică aceste măsuri;
- c) valorile limită de expunere și valorile de expunere de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor, prevăzute la art. 5—7;
- d) rezultatele evaluării și măsurării zgomotului, efectuate în conformitate cu prevederile art. 8—16, însoțite de o explicație a semnificației acestora și a riscurilor potențiale;
- e) folosirea corectă a mijloacelor de protecție auditivă;
- f) utilitatea și metoda de depistare și semnalare a simptomelor deteriorării auzului;
- g) condițiile în care lucrătorii au dreptul la supravegherea sănătății și scopul acestei supravegheri, în conformitate cu art. 30—33;
- h) practicile profesionale sigure, în scopul reducerii la minimum a expunerii la zgomot.

SECȚIUNEA a 6-a

Consultarea și participarea lucrătorilor

Art. 29. — Consultarea și participarea lucrătorilor și/sau a reprezentanților acestora la aplicarea prevederilor prezentei hotărâri trebuie să se desfășoare în conformitate cu legislația națională care transpune Directiva 89/391/CEE și trebuie să se refere, în special, la următoarele:

- a) evaluarea riscurilor și identificarea măsurilor care trebuie luate, prevăzute la art. 8—16;
- b) măsurile destinate să elimine sau să reducă riscurile generate de expunerea la zgomot, prevăzute la art. 17—22;
- c) alegerea mijloacelor individuale de protecție auditivă prevăzute la art. 23 lit. c).

CAPITOLUL III

Supravegherea sănătății

Art. 30. — (1) Atunci când rezultatele evaluării și măsurării prevăzute la art. 8 indică un risc pentru sănătatea lucrătorilor, Ministerul Sănătății va emite ordine pentru a asigura supravegherea adecvată a sănătății acestora, în concordanță cu legislația națională care transpune Directiva 89/391/CEE.

(2) Actele normative prevăzute la alin. (1), inclusiv cerințele specificate pentru fișele medicale și pentru posibilitatea consultării acestora, vor fi elaborate în conformitate cu legislația și/sau practicile naționale.

Art. 31. — (1) Lucrătorii a căror expunere la zgomot depășește valorile de expunere superioare de la care se declanșează acțiunea angajatorului privind securitatea și protecția sănătății lucrătorilor au dreptul la examenul

medical periodic, inclusiv testarea auzului, efectuat de medicul specialist/primar de medicina muncii, în conformitate cu legislația națională.

(2) Dacă evaluarea și măsurările prevăzute la art. 8 indică un risc pentru sănătatea lucrătorilor a căror expunere la zgomot depășește valorile de expunere inferioare de la care se declanșează acțiunea, aceștia au dreptul la control audiometric preventiv.

(3) Controalele prevăzute la alin. (1) și (2) au ca obiectiv diagnosticarea precoce a oricărei pierderi auditive datorate zgomotului și păstrarea funcției auditive.

Art. 32. — (1) Pentru fiecare lucrător care face obiectul supravegherii medicale, în conformitate cu prevederile art. 30 și 31, trebuie completat un dosar medical individual, care trebuie actualizat.

(2) Dosarele medicale trebuie să conțină un rezumat al rezultatelor supravegherii sănătății.

(3) Dosarele medicale trebuie să fie păstrate într-un mod adecvat, astfel încât să poată fi consultate ulterior, cu respectarea secretului medical.

(4) La cerere, copii ale dosarelor medicale actualizate trebuie să fie transmise direcțiilor de sănătate publică.

(5) Fiecare lucrător trebuie să aibă acces la dosarul medical individual propriu, la cererea sa.

Art. 33. — (1) În cazul în care, în urma supravegherii funcției auditive, se constată că un lucrător prezintă o pierdere identificabilă a auzului, medicul de medicina muncii va aprecia dacă este probabil ca pierderea de auz să fie rezultatul expunerii la zgomot la locul de muncă.

(2) În situația prevăzută la alin. (1), medicul de medicina muncii trebuie să informeze lucrătorul cu privire la rezultatul care îl privește personal.

(3) În situația prevăzută la alin. (1), angajatorul trebuie:

- a) să revizuiască evaluarea riscurilor realizată conform prevederilor art. 8—16;
- b) să revizuiască măsurile prevăzute, conform prevederilor art. 17—25, pentru eliminarea sau reducerea riscurilor;
- c) să țină seama de recomandările medicului de medicina muncii sau ale direcțiilor de sănătate publică privind aplicarea oricărei măsuri necesare pentru a elimina sau reduce riscurile, în conformitate cu prevederile art. 17—25, inclusiv posibilitatea de a transfera lucrătorul într-un alt loc de muncă, unde nu există risc de expunere;
- d) să organizeze supravegherea sistematică a sănătății și să asigure reexaminarea stării de sănătate a celorlalți lucrători care au suferit o expunere asemănătoare.

CAPITOLUL IV

Dispoziții finale

Art. 34. — (1) În cazul în care, datorită naturii activității, este probabil ca utilizarea integrală și corectă a mijloacelor de protecție auditivă individuale să conducă la riscuri mai mari pentru sănătate sau securitate decât neutilizarea lor, se pot acorda derogări de la prevederile art. 23 lit. a) și b), art. 26 și 27.

(2) Derogările prevăzute la alin. (1) se acordă în urma consultării Ministerului Muncii, Solidarității Sociale și Familiei cu Ministerul Sănătății și cu partenerii sociali.

(3) Derogările trebuie să fie însoțite de condiții care garantează, luându-se în considerare condițiile speciale, că

riscurile rezultate se reduc la minimum și că lucrătorii în cauză fac obiectul unei supravegheri sporite a sănătății.

(4) Derogările se revizuiesc la fiecare 4 ani și se retrag imediat ce încetează situațiile care le justifică.

Art. 35. — (1) În vederea aplicării prezentei hotărâri în sectorul muzicii și al divertismentului, Ministerul Muncii, Solidarității Sociale și Familiei și Ministerul Sănătății vor elabora, în consultare cu partenerii sociali și în conformitate cu legislația și practicile naționale, un cod de conduită care să prevadă indicații practice menite să ajute lucrătorii și angajatorii din acest sector să își îndeplinească obligațiile legale prevăzute în prezenta hotărâre.

(2) Elaborarea codului de conduită prevăzut la alin. (1) se va face până la data de 15 februarie 2008.

(3) Până la data de 15 februarie 2008 trebuie păstrate nivelurile de protecție deja atinse în ceea ce privește lucrătorii din sectorul muzicii și al divertismentului.

Art. 36. — În situația în care la locurile de muncă de la bordul navelor maritime se depășesc valorile limită de expunere, prevederile art. 26 și 27 se pot pune în aplicare începând cu data de 15 februarie 2011.

Art. 37. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la data de 1 septembrie 2006.

Prezenta hotărâre transpune Directiva 2003/10/CE privind cerințele minime de securitate și sănătate referitoare la expunerea lucrătorilor la riscurile generate de agenți fizici (zgomot), publicată în Jurnalul Oficial al Comunităților Europene (JOCE) nr. L 42/2003.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,
Gheorghe Barbu

Ministrul economiei și comerțului,
Codruț Ioan Șereș

Ministrul sănătății,
Gheorghe Eugen Nicolăescu

Ministrul mediului și gospodăririi apelor,
Sulfina Barbu

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,
Gheorghe Dobre

București, 12 aprilie 2006.

Nr. 493.

ACTE ALE COMISIEI DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

**privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale
„Corsig Broker de Asigurare” — S.R.L.**

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din 18 aprilie 2006, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „Corsig Broker de Asigurare” — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „Corsig Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul social în municipiul Ploiești, str. 24 Ianuarie nr. 7, bl. D, sc. 3, parter, ap. 14, județul Prahova, nr. de ordine în registrul comerțului J29/138/25.01.2006, cod unic de înregistrare 18314421,

este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare, dar nu mai devreme de data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 20 aprilie 2006.
Nr. 114.325.

COMISIA DE SUPRAVEGHERE A ASIGURĂRILOR

DECIZIE

privind autorizarea funcționării ca broker de asigurare a Societății Comerciale „Traditional Broker de Asigurare” — S.R.L.

În conformitate cu prevederile Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare, și ale normelor emise în aplicarea acesteia,

în baza Hotărârii Consiliului Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor din 18 aprilie 2006, prin care s-a aprobat cererea Societății Comerciale „Traditional Broker de Asigurare” — S.R.L. de obținere a autorizației de funcționare ca broker de asigurare,

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor d e c i d e:

Art. 1. — Societatea Comercială „Traditional Broker de Asigurare” — S.R.L., cu sediul social în municipiul Sibiu, Bd. Victoriei, bl. 29, parter, județul Sibiu, nr. de ordine în registrul comerțului J32/299/28.02.2006, cod unic de înregistrare 18433317, este autorizată să funcționeze ca broker de asigurare având ca obiect de activitate numai activitatea de broker de asigurare conform prevederilor Legii nr. 32/2000 privind activitatea de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 2. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are dreptul de a practica activitatea de broker de asigurare începând cu data înregistrării în Registrul brokerilor de asigurare, dar nu mai devreme de data publicării prezentei decizii în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Societatea comercială prevăzută la art. 1 are obligația de a prezenta Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor copii ale documentelor care atestă plata ratelor primei de asigurare aferente contractului de asigurare de răspundere civilă profesională, pe măsura achitării acestora.

Președintele Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor,
Nicolae Eugen Crișan

București, 20 aprilie 2006.
Nr. 114.326.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R, IBAN: RO75RNCB510100000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23
Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 115569